

عنوان مقاله:

مبادی وجودی جداانگاری واجب الوجود از ممکنات در فلسفه ابن سینا

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت سینوی (مشکوه النور)، دوره 14، شماره 43 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

سعیده سادات شهیدی - دکتری فلسفه و کلام اسلامی و استادیار دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

تنزیه واجب الوجود نسبت به ممکنات و نقایص آنان که برگرفته از آموزه های دینی محسوب می شود، از مهمترین دغدغه های خداشناسی حکمای مسلمان است. در این میان ابن سینا دیدگاهی تنزیهی تر از دیگر حکما از جمله (ملاصدرا) دارد. او به جدایی خداوند از عالم معتقد است. بنا به اعتقاد او، اختلاف میان خداوند و ممکنات به حدی است که وی از آن به تباین یاد کرده است. منشاء تنزیه خداوند را باید در مبادی وجودشناختی مشترک شیخ الرییس با دیگر حکما و ریشه های جداانگاری واجب از ممکنات را می باید در نگاه خاص وی جستجو کرد. مباحث او در الهیات عام و نظریه پردازی های وی در مباحثی چون وجود و ماهیت، واجب و ممکن و ویژگی های آنها را می توان زمینه ساز تنزیه خداوند دانست. اما آنچه باعث نگاه تنزیهی تر ابن سینا نسبت به سایرین شده است، نگاه کثرت گرایانه او به عالم موجود و عدم پذیرش تشکیک خاصی است. در چنین نگاهی خداوند، جدا و متمایز از دیگر موجودات است. در مقاله حاضر ابتدا به مبادی مشترک ابن سینا با دیگر حکما در ارایه نگاهی تنزیهی به خداوند پرداخته می شود و در ادامه دلایل شکل گیری رویکردی تنزیهی تر ابن سینا نسبت به خداوند مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

وجود، ماهیت، واجب، ممکن، تشکیک وجود، تباین ذاتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703472>

